

# Меди, що ми пили, і губи, що любили...

Василь Труш-Коваль

Меди, що ми пили, і губи, що любили,  
і золоті сади, де слалися столи,  
одграли, одцвіли... В сади одзолотілі  
задумливі шляхи чужинців привели.

І дивиться село обличчям білим-білим  
кудись, де тліє день і настає імла...  
Покинуте гніздо - над тим острішком милим,  
де вечір прилітав на райдузі крила.

І дивиться село з-під білої хустини  
на срібний слід полозь, що завезли життя.  
О тіні гордих чол, що збуджували стіни!  
Куди ти проллялась, о чашо золота?